

Olihan vuosikatsaus

Olin kutsuttu vuositarkastukseen perhelääkärilleTurkuun. Unohdin ottaa kutsussa mainitun virtsanäytteen. Lääkäri sanoi, että se on sellainen yleinen kehoitus. Et sinä tarvitse muuta kuin verikokeiden tulokset. Olet Perusterve mies, ei mitään lääkitystäkään ole.

Sanoin, jaaha kaikki tiedot ovatkin nykyään jo tullessa valmiina. Kun puoluekantaakin vihjaillaan. No tosiaan, olenhan minä urheilullinen perusmies.

Siihen lääkäri kommentoi, niin sinähän pelaat sitä Bocciaa. Missä sinä sitä harrastat? No, enimmäkseen Kaarinassa. Jaaha, jospa sitten otetaankin se virtsakoe.

Minä melkein purskahdin itkuun. Ei kai nyt paikkakunnan mukaan epäillä aineiden käyttöä. Olen minä asunut Kupittaallakin. Aivan psykiatrisen näköpiirissä. Eikä mitään oireyhtymää tarttunut. Hauskoja veijareita siellä oleskeli. Nurmen Paavollekin olivat kerran huutaneet, kun hän oli päivittäisellä juoksulenkillään: Jos ei sua kukaan ahdistaa, etkä sinä aja ketään takaa, niin parempi on, kun sinäkin tulet aidan tälle puolelle.

Minä olen herkkä mies ja olen eläissäni aiheuttanut itselleni itkua, vähän joka puolella maailmaa. Jopa silmänikin ovat välillä muuttaneet väriään. Sinisilmäisyyttäni harmitellen, olen itkenyt ne punaisiksi. Kerran kyllä muistan, kun todella nauroin ilosta. Olin kauniin naisen kanssa ja sain hänetkin nauramaan. Mutta se loppui siihen, kun rahapussini alkoi itkemään.

Lääkärikin pyyhkäisi silmäkulmaansa sanoen: Minäkin herkistyin niin, että unohdin kokonaan pääasian. Olet todella rohkea, lämminhenkinen, avarakatseinen ja kaukaisuuteen katsova mies. Kyllä sinulle olisi vieläkin paikka yhteiskunnassa. Vahinko vain, ettei tuulimyllyn käyttäjien ammattikuntaa ole enää olemassa.

En ole koskaan tuntenut itseäni näin alastomaksi riisutuksi. Kostein silmin luin lääkärin antamaa tulostetta: Veri ei vielääkään ollut sinistä. Olipahan

kuitenkin vaahdonnut ampullissa ärhääkäästi. Sydän sykkii vähän syrjällään ja pitää systolista melua. Maksa muistaa vieläkin taisteluvuotensa. Putkiston paineet riittävät niukin, naukin pitämään kenkäni kärjet kuivina. "Parasta ennen" aikaa pidennettiin muutamalla vuodella, jos jatkan kuntoilua.

Kiittäen totesin, että pitää kait sitten tästä lähteä metsään, turvaamaan parempaa kuntoa. Kuulemani mukaan siellä kunto tosiaan paranee. Lehdessä oli ollut, että huonokuntoinen vanhus katosi metsään. Seuraavan päivän lehti kertoi, että hän oli löytynyt hyväkuntoisena. Näillä keleillä antaa lohtua se japanilainen sanonta: Ei ole väliä, vaikka kaadutkin seitsemän kertaa, kunhan muistat nousta kahdeksan kertaa ylös.

Kalevi Pirttijärvi. Monien merien matkaaja.